

USOC T'INFORMA

ESCLETXES DESIGUALITÀRIES EN FAMÍLIES MONOPARENTALS

A Espanya, les famílies monoparentals són més d'un 11% del total dels diferents models familiars. I d'aquest percentatge, gairebé la meitat es troba en risc de pobresa i exclusió social. Aquest risc pot disminuir si la família compta amb recursos econòmics suficients per aconseguir ajut extern, si compta amb una bona xarxa familiar que cobreixi les funcions del progenitor que falta, etc. És destacable, també, el fet que el 85% de les famílies monoparentals estan a càrrec d'una dona. És per això que podem dir que la pobresa té rostre femení.

Aquestes dades ja són rellevants per si mateixes, però agafen força quan ho comparem amb famílies on trobem dues persones progenitores, on el risc d'exclusió social es redueix en un 30%.

Amb aquestes estructures familiars on només s'hi compta amb una sola progenitora, la conciliació laboral, familiar i social resulta doblement difícil doncs tota la càrrega del treball tant productiu com reproductiu recau en una mateixa persona. Això dificulta tots els àmbits quotidians de la família, inclòs: l'habitatge (la precarietat les dificulta poder llogar un pis i menys comprar-lo); l'educació, perquè els infants potser no tenen el suport de les famílies per seguir les matèries, etc.

Segons les dades, el 52% de les dones que porten famílies monoparentals, estan desocupades o treballen en l'economia submergida en sectors precaritzats com són la neteja o la cura de persones dependents.

La pressió per tirar endavant una família, la presa de decisions, assumir les despeses, etc. produeix depressió i/o ansietat al 20% de les mares monoparentals.

A part de ser mare soltera en una família monoparental, també cal sumar-li altres possibles escenaris com ser víctima de violència de gènere, mare precoç, dona migrada... que sumen dificultats al sac.

Com és d'esperar, aquesta situació repercuteix als infants perquè el nucli familiar està interrelacionat i, per tant, no tenen les mateixes oportunitats de desenvolupar-se que altres infants en situacions més convenients.

S'han d'oferir recursos per equiparar la igualtat les situacions de les diferents estructures familiars existent per aconseguir que tothom tingui les mateixes igualtats d'oportunitats de portar una vida digna.